

La salvació ja és una utopia

El Llagostera no passa de l'empat contra l'Almeria i veu com la victòria del Ponferradina en el darrer segon el deixa amb peu i mig a Segona B · Els gironins no veuen porteria i protesten airadament un gol anul·lat a Imaz

Llagostera - Almeria

MARC BRUGUÉS | PALAMÓS

Si bé el Llagostera està acostumat aquests últims anys a fer possibles els impossibles, enguany tot sembla indicar que no podrà ser. La salvació es va convertir definitivament en una missió impossible després de no passar de l'empat a zero contra l'Almeria i veure com la victòria del Ponferradina al minut 94 deixa la

permanència a 5 punts a manca de només sis en joc. Una utopia tenint en compte que els gironins necessitaran ara guanyar els dos partits que els resten (Leganés i Saragossa) i que Mallorca o Ponferradina ensopeguin les dues jornades. Res, o molt poc, a fer hi ha per evitar un descens cuinat des de fa massa mesos i que ja és només qüestió de dies. Ahir contra l'Almeria, els d'Alsina no van trobar el camí del gol malgrat mostrar la bona imatge dels últims dies a Palamós. Els blaugrana van protestar molt un gol mal anul·lat a Imaz.

Alsina ja havia avisat el dia abans que el d'ahir era «el partit més important de la història del Llagostera». El tècnic, com tothom, era conscient de la transcendència del duel contra els andalusos, un rival directíssim, que suposava, aquest cop sí, l'última carta de la salvació. Per tot plegat, el maresmenc va apostar per un onze d'allò més ofensiu amb José Carlos i Pitu d'entrada a més a més d'Edu Oriol. Només valien els tres punts. L'Almeria, de la seva banda, va sortir amb un onze força conservador decidit a robar ràpid i buscar la velocitat dels seus homes d'atac. Els andalusos van ser els que van gaudir de les primeres ocasions del partit. I no van pas ser poc clares. Sobretot la primera quan Quique va rematar una passada de la mort de Dubarbier llepant el pal esquerre de René després d'una ràpid contracop. Un xut de Vélez, desviat a córner, va precedir una tísica espectacular de Macedo que va anar-se'n a l'exterior de la xarxa.

En poc més de 20 minuts la carta de presentació de l'Almeria espantava. Ara bé, no l'havien ficat a dintre i el marcador continuava empatat a zero. El Llagostera ho intentava a través de pilotes penjades a l'olla en accions d'estratègia tot cercant el cap de Juanjo. A través del joc, entre Reyes i Vélez tapaven els intents de connectar amb Natalio i José Carlos també estava molt ben controlat a l'extrem. Tot i això, els gironins trobaven una fuita entre els dos centrals per enviar la pilota al fons de la xarxa, en una acció d'Imaz. Només l'assistent evitaria que el gol pugés al marcador en invalidar-lo per un fora de joc que no era. Aquesta acció faria enfurismar Alsina, que rebria l'avís del col·legiat perquè es calmes.

Encara abans de la mitja part, l'Almeria ho tornaria a provar a través d'un cop de cap molt perillós de Kalu Uche que René va desviar a córner amb dificultats. El xiulet de l'àrbitre indicant el camí dels vestidors suposava un respir per a un Llagostera que patia cada cop que l'Almeria trepitjava la línia de tres quarts. Ofensivament els

gironins no havien estat capaços de trobar l'última passada tret de l'acció anul·lada per fora de joc i van acabar la primera part sense cap oportunitat clara de gol.

La segona meitat va començar amb la notícia del gol del Ponferradina al Toralín contra l'Albacete que feia tremolar la graderia de l'estadi conscient que si l'Almeria marcava enviava el Llagostera a Segona B. Els gironins semblaven fer un pas endavant i Imaz fregaria la creueta amb una rosca molt ben intencionada que engrescava l'afició. Amb tot, seria l'Almeria qui tornaria a estar més a prop del gol amb un cop de cap de Quique González que va sortir fora per poc. Els gironins arribaven amb més freqüència a l'àrea de Casto però queien una vegada i una altra en fora joc.

El partit era un altre. El Llagostera tenia la pilota i buscava arribar amb perill a través de la combinació. L'Almeria patia perquè no podia aturar les investides dels gironins que, a més a més, seguien creant perill en accions a pilota aturada. Tot plegat va fer que Fernando Soriano decidís moure fitxa i fes entrar de cop Joaquín i Chuli per mirar d'aturar els millors minuts del Llagostera. El marcador, combinat amb el de Ponferrada, no convenia ni a gironins ni a Almeria que, amb l'empat, es col·locava en posicions de descens.

El gol de l'Albacete (1-1) donava esperances als gironins. En aquest sentit, Alsina se l'acabaria de jugar amb Emilio i Chumbi decididament a l'atac. El partit es trencava definitivament amb anades i tornades a cada àrea. La por d'encaixar hi era, al bàndol gironí, però també una fe i unes ganes de marcar boges que començaven a empètir l'Almeria. Tot i això, Quique tindria a les seves botes la sentència amb un contracop que va desapropitar rematant al pal en l'ocasió més clara del partit.

Els minuts finals, plens de nervis a les banquetes, no van servir perquè l'empat es trenqués i la notícia del segon gol del Ponferradina va deixar ensorrats els gironins, que depenen d'un autèntic miracle per salvar la categoria.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2016/05/26/salvacio-ja-utopia/785256.html?utm_source=rss